

reform for de lærde Stoler, kunde der være nogen Besøjselse til at stille et saadant Krav, men hvor Talen kun er om en Lønningsrevision, som skal afhjælpe nogle af de forhaandenværende Ubilligheder og de Lærerne paa en nogenlunde tilfredsstillende Fod, forekommer det mig rigtig nok, at det vilde være i højeste Grad ubilligt at forlange, at de skulde vente, indtil man fik gennemført en Lov, om hvis Indhold der dog vil være meget delte Meninger, og som ganske sikkert ikke let vil lade sig gennemføre, netop fordi Ansøvelserne paa disse Punkter staa skarpt mod hinanden, og umulig kunne siges at være naaede til Modenhed. Det forekommer mig derfor, at det ikke vilde være billigt, at lade Lærerne ved de lærde Stoler undgælde for, at man i Rigsdagen ikke kan enes om en Reform af den lærde Stoles Undervisning; men at det er rimeligt og billigt, at man giver Lærerne en passende Løn, saa vist som de ikke kunne gøre noget til at gennemføre en saadan Forandring i Undervisningen, men ere pligtige til at undervise i Overensstemmelse med de gældende Love.

Det Mindretal, hvortil jeg hører, har i Betænkningen udtalt, at det paa nogle Punkter kunde have ønsket at fjerne sig noget mindre fra Lovforslaget, end de foreliggende Vindringsforslag gøre, og disse Punkter ere navnlig Antallet af Overlærere og Lønninger for Overlærere, idet vi nemlig gaa ud fra, hvad jeg før begyndte med at udtale, at Antallet af Overlærerpladser er temmelig knapt, dersom et Litteral af Adjunker skal have Udsigt til at naa op i denne Lønningsklasse. Forholdet vil vedblivende være dette, at et ikke ringe Antal af Adjunker maa være belavede paa at blive staaende som Adjunker indtil deres Dødsdag, eller i alt Fald til de fratræde Stolen, og i saa Fald maa de efter vor Mening ikke den Løn, som de efter hele deres Uddannelse og det ansvarfulde Hverv, som er overdraget dem, kunde have billigt Krav paa. Vi have derfor ønsket, at man paa dette Punkt var kommen Lovforslaget mere i Møde, og var gaaet, om ikke til det forlangte Tal af 45, saa dog til et noget større Antal af Overlærere, end der nu er foreslaaet. Fra et lignende Synspunkt havde vi ønsket, at Lønningerne for Overlærerne vare blevne lidt rundeligere, end de nu ville blive efter det foreliggende Vindringsforslag. Men vi have paa den anden Side ment, at Loven i dens Helhed dog bragte et saadant Fremskridt for hele Lærerklassen, at det maatte anses for ønskeligt, at den gennemføres i den Stillelse, der nu tilbydes sig, og vi have derfor

troet ikke at burde staa stift paa disse Punkter, hvor vi kunde ønske noget gunstigere Vilkaar, men have ment i det hele at kunne slutte os til Udvalgets Vindringer til det foreliggende Lovforslag. Derimod kunne vi aldeles ikke slutte os til det Forslag, Mindretallet har stillet om at paalægge Adjunkterne at undervise indtil 27 Timer om Ugen. Jeg er ganske vist af den Mening, at det store Antal af Adjunker godt kunde undervise indtil 27 Timer egentlig, og det vist sig ogsaa efter de givne Meddelelser, at ikke saa undervise dette Antal Timer, ja endog saa flere. Men Spørgsmaalet er, om de skulle undervise dette Antal Timer for den samme Betaling, for hvilken de skulle undervise 24 Timer. Dersom denne Bestemmelse i Vindringsforslag Nr. 13 bliver vedtagen, vil den hele Lov i Stedet for at bringe en Lønningsforbedring blive en Lønningsreduktion for de fleste Lærere, og jeg maa derfor bestemt tilraade Tinget at stemme mod Vindringsforslag Nr. 13, ved hvis Vedtagelse Loven efter min Mening vil blive ganske uantagelig.

Naar Udvalget har foreslaaet at lade de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser om Afgangen til Overlærer- og Rektorembeder udgaa, saa er dette formentlig stift, fordi Tilologerne, hvis Fortrinsret det her gjaldt om at fastsætte, selv have ønsket, at de paagældende Bestemmelser maatte udgaa, og at man maatte henholde sig til den givne Tilstand. Jeg tilstaar, at jeg for mit Vedkommende finder dette fra deres Standpunkt mindre fornuftigt. Jeg tror, at de vilde have staaet sig bedre ved nu at faa vedtaget de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget; men jeg har ingen Grund set til at foreslaa disse opretholdte, naar man, efter hvad der er meddelt mig, har Grund til at antage, at de paagældende ikke selv sætte Pris paa at se disse Bestemmelser vedtagne, men hellere ville have, at de skulle udelades af Loven. Jeg har derfor sluttet mig til det øvrige Udvalg, skønt jeg i og for sig fandt det nok saa heldigt at beholde de første 4 Stykker af § 2.

Jeg skal ikke opholde mig ved Mindretallets Vindringsforslag under Nr. 9, 12 og 16. Kun skal jeg bemærke over for Vindringsforslaget under Nr. 9 om at give Kvinder Afgang til disse Embeder, at det forekommer mig tvivlsomt, om Kvinder virkelig ville være stikede til at forestaa Undervisningen i Stoler for Drengene i 14-16 Mars Alderen og derover; om de ville være i Stand til at maatte dem, anser jeg for højest tvivlsomt. Men bortset herfra anser jeg Forslaget, som det foreligger, for at være ganske urigtigt. Det gaar ud paa, at Kvin-